

trestnosti z jiných důvodů, nežli je značná zaostalost mladistvého, by bylo příliš nejasné», a že proto »výbor ponechal tam jako důvod vyloučení trestnosti pouze značnou zaostalost, vypustil důvody vylučující všeobecně přičetnost a přednesl jiné zvláštní důvody, jimiž vládní návrh myslil hlavně odůvodněnou neznalost právních předpisů, do § 6, jenž zmocňuje soud, aby v případě odsouzení mladistvého upustil od potrestání«.

Ani konečné znění zákona, které této zprávě odpovídá, nepřipouští napadený výklad jeho soudem mládeže. Ze znění zákona jest jasné, že důvod beztrestnosti uvedený v § 2, odst. 2 cit. zák. platí jen pro případy, kde příčinou neschopnosti mladistvého poznati bezprávnost svého jednání je značná zaostalost mladistvého, že tedy třeba omluvitelná neznalost předpisu trestního zákona nemůže zbaviti viny mladistvého provinilce, není-li značně zaostalý. Ani onen nedostatek vědomí, pro který soud mládeže nepokládal jednání mladistvého za trestné, není vpravdě nic jiného než neznalost zákonných předpisů, totiž neznalost zákonných pojmů »přechovávání« a »radiotelefonního zařízení«, kterou se v souzeném případě podle §§ 3 a 233 tr. z. a § 6 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n. omlouvati nelze, podle rozsudkových zjištění nejde o značně zaostalého mladistvého. Soud mládeže tudíž nesprávně použil zákona, když otázku, zda čin mladistvému provinilci za vinu daný je činem soudně trestným, pro onen domnělý nedostatek vědomí řešil záporně a zatížil takto rozsudek zmatečností v § 281, čís. 9 a) tr. ř. naznačenou. Bylo proto zmateční stížnosti vyhověti, rozsudek zrušiti jako zmatečný a rozhodnouti ve věci samé. — — —

Vzhledem k ustanovení § 6 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n. bylo jen ještě řešiti otázku, zda neznalost právních předpisů rozsudkem vpravdě zjištěná byla omluvitelná. Tu dlužno přisvědčiti vývodům odvodu obžalovaného, že zákon čís. 9/1924 Sb. z. a n. je zákon speciální, a že patnáctiletý hoch nemá dosti technických a životních zkušeností, které by mu umožňovaly poznání, že i přechovávání nefungujícího radiotelefonního zařízení spadá pod zákonnou sankci nahoře citovaného ustanovení. Jde proto o neznalost omluvitelnou a bylo tudíž ve smyslu § 6, odst. 1, al. 2 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n. od uložení trestu upuštěno.

Čís. 6170.

Nielen ohlásenie, ale aj prevedenie zmätočnej sťažnosti, ak je opozdené, odmietne ten súd, u ktorého bolo podané; názor, že tak môže urobiť len najvyšší súd, prieči sa predpisu prvého odstavca § 32 por. nov.

(Rozh. zo dňa 1. apríla 1938, Zm III 93/38.

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre zločin podvodu, zamietol sťažnosť odsúdeného A. proti usneseniu krajského súdu v T.

D ô v o d y:

Proti usneseniu krajského súdu, ktorým bolo odmietnuté ako opozdené odôvodnenie jeho zmätočnej sťažnosti, podal odsúdený včas sťažnosť, v ktorej bez toho, že by poukazoval na vecnú nesprávnosť rozhodnutia krajského súdu, namieta, že krajský súd nebol oprávnený odmietnuť odôvodnenie zmätočnej sťažnosti ako opozdené, a tvrdí, že podľa predpisu § 32, posl. odst. por. nov., nebola-li včas ohlásená zmätočná sťažnosť krajským súdom odmietnutá, je treba predložiť ju aj s jej odôvodnením najvyššiemu súdu, ktorý vraj je jedine oprávnený opozdené odôvodnenie odmietnuť.

Tento názor sťažovateľa je však mylný, lebo sa prieči predpisu § 32, odst. 1 por. nov., z ktorého plynie, že nielen zmätočnú sťažnosť, ale aj jej odôvodnenie, keď je opozdene podané, odmietne súd, u ktorého bolo podané, teda v súdenom prípade krajský súd.

Krajský súd správne pokračoval, keď odôvodnenie opozdene podané odmietol. Z tohoto dôvodu uplatnená sťažnosť je preto bezzákladná a pretože inak napadnuté usnesenie odpovedá stavu veci a zákonu, bola v smysle § 379, odst. 4 tr. p. zamietnutá.

Čís. 6171.

K § 462, odst. 1 tr. p.

V obnovenom pokračovaní môže byť znova vymeraný trest len vtedy, nastala-li zmena v otázke viny alebo kvalifikácie činu.

Úplné alebo čiastočné zrušenie dřívejšieho rozsudku vo veciach patriacich pred súd porotný prichádza v úvahu len vtedy, keď porotcovia zistili skutkový stav úplne alebo aspoň zčasti odlišný od pôvodného skutkového zistenia.

Porušenie týchto zásad zakladá zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p.

(Rozh. zo dňa 1. apríla 1938, Zm IV 109/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin podľa §§ 70, 279 a 280 tr. z., zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol a čiastočne zamietol; z úradnej povinnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, č. 4 tr. p. zrušil rozsudok porotného súdu, pokiaľ týmto rozsudkom bol následkom obnoveného trestného pokračovania čiastočne vo vymere trestu zrušený rozsudok najvyššieho súdu č. j. Zm IV 271/35-4, a tento rozsudok ponechal podľa § 462, odst. 1 tr. p. v platnosti; zmätočnú sťažnosť verejného žalobcu, uplatňujúcu dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 3 tr. p. poukázal na toto rozhodnutie.

Z d ô v o d o v:

Najvyšší súd nezaoberal sa meritorne so zmätočnou sťažnosťou verejného žalobcu, pretože zistil, že sa tu vyskytuje zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p., na ktorý v smysle posl. odst. cit. paragrafu treba vždy vziať zreteľ z úradnej povinnosti.